

Č. j. KUP-2189-4/ČJ-2013-2303MR

Praha 28. února 2013

Počet listů: 3
Přílohy: 1/6

ROZHODNUTÍ

o částečném odmítnutí žádosti podle zákona č. 106/1999 Sb.

Policie České republiky, která je povinným subjektem podle § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů,

rozhodla

ve věci žádosti o informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 106/1999 Sb.“) ze dne 11.04.2011 žadatele Tomáše PECINY, nar. 21.04.1966, Slezská 56, 120 00 Praha 2 (dále jen „žadatel“)

takto:

Podle ustanovení § 15 zákona č. 106/1999 Sb. a na základě § 11 odst. 6 zákona č. 106/1999 Sb. žádost částečně odmítá.

Odůvodnění:

Dne 31. 01. 2013 obdrželo Ministerstvo vnitra rozsudek Městského soudu v Praze č. j. 10 A 251/2011-38-43 ze dne 10. 1. 2013 o žalobě žadatele, kterou se domáhal přezkoumání rozhodnutí Ministerstva vnitra č. j. MV-77808/KM-2011 ze dne 25.07.2011, kterým bylo zamítnuto odvolání proti rozhodnutí Kriminalistického ústavu Praha Policie České republiky č. j. KUP-5504-2/ČJ-2011-009KKR ze dne 16.06.2011, kterým byla částečně odmítnuta žádost žadatele o poskytnutí informace ze dne 11.04.2011, a toto rozhodnutí potvrzeno. Městský soud v Praze rozhodl, že se obě výše uvedená rozhodnutí zrušují a Policii ČR se nařizuje poskytnout žadateli text:

1. závazného pokynu policejního prezidenta č. 88/2002 k naplňování, provozování a využívání Národní databáze DNA,
2. závazného pokynu policejního prezidenta č. 30/2005, kterým se upravuje provozování informačních systémů AFIS 2000, C-AFIS a některé podmínky provozování daktyloskopických sbírek,

pošt. schr. 62/KÚP
Strojnická 27
170 89 Praha 7

Tel.: +420 974 824 402
Fax: +420 974 824 002
Email: ku@mvcr.cz

3. rozkazu policejního prezidenta č. 52/2004, kterým se omezuje přijímání dožádání o genetická zkoumání znaleckými pracovišti Policie České republiky,
4. rozkazu policejního prezidenta č. 67/2009, o identifikačních úkonech a provozování zkušebního provozu informačního systému FODAGEN.

Uvedené předpisy budou žadateli v souladu s rozsudkem Městského soudu v Praze č. j. 10 A 251/2011-38-43 poskytnuty Policejním prezidiem České republiky.

V části, týkající se závazného pokynu policejního prezidenta č. 100/2001, ke kriminalisticko-technické činnosti Policie České republiky (dále jen ZP PP č. 100/2001), byla soudem věc vrácena žalovanému – Ministerstvu vnitra k dalšímu řízení.

Dne 18.02.2013 obdržel Kriminalistický ústav Praha Policie České republiky rozhodnutí Ministerstva vnitra č. j. MV-77808-11/KM-2011 ze dne 15.02.2013, kterým bylo podle § 90 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, zrušeno rozhodnutí povinného subjektu č. j. KUP-5504-2/ČJ-2011-009KKR ze dne 16.06.2011 a věc byla vrácena k novému projednání správnímu orgánu, který rozhodnutí vydal.

Vzhledem k výše uvedenému byla opětovně posouzena žádost žadatele ze dne 11.04.2011, v níž bylo požadováno poskytnutí „*textu všech interních předpisů Policie České republiky, které se vztahují k ustanovení § 65 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, zejména těch vážících se k otázce, jak mají příslušníci Policie ČR využívat své diskreční pravomoci založené § 65 odst. 1 písm. a) a odst. 5 tohoto zákona a na základě čeho mají při tomto rozhodování postupovat*“.

ZP PP č. 100/2001 je vnitřním předpisem, který upravuje kriminalistickotechnický a s tím spojený kriminalistickotaktický postup policejních orgánů při vyhledání, ohledání a zajištění místa činu, předmětů a stop se zvláštním zřetelem k možnostem zkoumání zejména v oboru kriminalistika. Městský soud v Praze konstatoval, že ve vztahu k § 11 odst. 6 zákona č. 106/1999 Sb. shledává jako „*plně logický a opodstatněný závěr správních orgánů, že práci policie může ohrozit, budou-li její metody potencionálním pachatelům trestných činů známy, neboť se budou moci na svoji trestnou činnost lépe připravit, aby zamezili jejímu následnému odhalení; či případně mohou tyto informace napomoci pachatelům trestné činnosti při jejich snaze o zahlazení stop trestného činu*“. Současně Městský soud v Praze nepovažuje sám tento fakt za dostatečný důvod pro odepření žadatelem požadovaných informací, neboť uvedený efekt nelze spatřovat v prozrazení informací obecně známých či dostupných např. v odborných kriminalistických publikacích. Jsou-li však podle názoru zmíněného soudu v ZP PP č. 100/2011 upraveny takové postupy či metody, které obecně známé nejsou a jejich popis nelze běžně nalézt ani ve veřejně dostupných odborných kriminalistických publikacích, bude utajení existence takových metod jistě žádoucí, neboť jejich prozrazení může ztížit práci Policie ČR při odhalování trestných činů.

V souladu s rozsudkem Městského soudu v Praze č. j. 10 A 251/2011-38-43 ze dne 10. 1. 2013 došlo nejprve k vymezení, kterých ustanovení ZP PP č. 100/2001 se žádost žadatele týká, přičemž bylo konstatováno, že se jedná o čl. 161, 175, 176, 177, 252, 253, 263, 268, 269, 270, 274, 331 a 332. Dále bylo provedeno posouzení uvedených ustanovení, zda na ně skutečně dopadá § 11 odst. 6 zákona č. 106/1999 Sb., přičemž bylo shledáno, že vyjmenovaná ustanovení mohou být žadateli zaslána s výjimkou čl. 175 odst. 3 písm. d), kde je uveden specifický taktický postup Policie ČR při využívání daktyloskopických sbírek, a čl. 332 odst. 4 až 9, které obsahují některé technické postupy Policie ČR při pořizování fotografií osob. Podle § 11 odst. 6 zákona č. 106/1999 Sb. povinný subjekt neposkytne informaci o činnosti orgánů činných v trestním řízení, včetně informací ze spisů, a to i spisů, v nichž nebylo zahájeno trestní řízení, dokumentů, materiálů a zpráv o postupu při prověřování oznámení, které vznikly činností těchto orgánů při ochraně bezpečnosti osob, majetku a veřejného pořádku, předcházení trestné činnosti a při plnění úkolů

podle trestního řádu, pokud by se tím ohrozila práva třetích osob anebo schopnost orgánů činných v trestním řízení předcházet trestné činnosti, vyhledávat nebo odhalovat trestnou činnost nebo stíhat trestné činy nebo zajišťovat bezpečnost České republiky. Po zvážení uvedených okolností Policie ČR n e m ů ž e čl. 175 odst. 3 písm. d) a čl. 332 odst. 4 až 9 žadateli poskytnout.

Na základě výše uvedených skutečností bylo v souladu s ustanovením § 15 zákona č. 106/1999 Sb. rozhodnuto o částečné odmítnutí žádosti. Ustanovení čl. 161, 175 (s výjimkou odst. 3 písm. d), 176, 177, 252, 253, 263, 268, 269, 270, 274, 331 a 332 (s výjimkou odst. 4 až 9) jsou uvedeny v příloze k tomuto rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí je možno v souladu s ustanovením § 16 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí, a to k Ministerstvu vnitra ČR podáním u Kriminologického ústavu Praha Policie České republiky, pošt. schr. 62/KÚP, Strojnická 27, 170 89 Praha 7.

Za správnost vyhotovení:
Z. Prošek

plk. Ing. Pavel Kolář, CSc.
ředitel

VYPRAVENO DNE:

100

ZÁVAZNÝ POKYN
policejního prezidenta
ze dne 7. prosince 2001

ke kriminalistickotechnické činnosti Policie České republiky

Změna: ZPPP č. 84/2004
ZPPP č. 20/2007

ČÁST TŘETÍ
ZAJIŠŤOVÁNÍ OBJEKTŮ ZKOUMÁNÍ

Hlava XI
Kriminalistická daktyloskopická expertiza

Čl. 161
Vymezení expertizy

(1) Kriminalistickou daktyloskopickou expertizou se pro potřeby objasňování trestní věci zjišťuje, na podkladě zvláštností tvarů otisků papilárních linií na prstech, dlaních a chodidlech, shoda dvou a více otisků. K tomu se využívají a rozvíjejí poznatky obecné dermatologie.

(2) Kriminalistické daktyloskopické zkoumání vychází z poznání, že

- a) nejsou na světě dva lidé, kteří by měli stejné obrazce papilárních linií,
- b) obrazce papilárních linií u lidí zůstávají po celý život relativně neměnné,
- c) papilární linie jsou neodstranitelné, není-li odstraněna zárodečná vrstva kůže.

(3) Kriminalistická daktyloskopická expertiza je vzájemné porovnávání objektů zajištěných v souvislosti s objasňovanou trestní věcí se srovnávacím materiálem, při kterém se zjišťuje vzájemná shodnost charakteristických znaků v jejich detailech a rozmístění.

(4) Zkoumání se provádí ve stejném měřítku za využití optických přístrojů a pomůcek.

Daktyloskopické sbírky

Čl. 175
Členění daktyloskopických sbírek a jejich využití

(1) K účelu identifikace osob a stop se vedou

- a) Ústřední daktyloskopická sbírka v Kriminalistickém ústavu Praha,
- b) krajské daktyloskopické sbírky u odborů kriminalistické techniky a expertiz.

(2) Daktyloskopické sbírky uvedené v odstavci 1 zahrnují

- a) sbírku otisků prstů a dlaní osob,
- b) sbírku stop z neobjasněných případů,
- c) sbírku stop z objasněných případů.

(3) Daktyloskopických sbírek se využívá zejména k

- a) zjišťování a prověřování totožnosti osob a mrtvol neznámé totožnosti,
- b) vyhledání shodných daktyloskopických otisků prstů (dlaní) se stopami zejména z místa činu,
- c) srovnání otisků prstů osob obviněných z určité trestné činnosti s daktyloskopickými stopami z neobjasněných trestných činů,
- d) *viz odůvodnění rozhodnutí,*
- e) srovnání daktyloskopických stop zajištěných na předmětech pohřešované osoby s otisky mrtvoly k možnému zjištění její totožnosti.

(4) Ke srovnávání dat v daktyloskopických sbírkách se využívá automatizovaný daktyloskopický identifikační systém (Automated Fingerprint Identification System - AFIS).

Čl. 176

Sbírky otisků prstů a dlaní osob

(1) Ústřední daktyloskopická sbírka slouží k uchování daktyloskopických otisků všech osob daktyloskopovaných na území České republiky a osob, jejichž otisky byly zaslány zejména Interpolem odboru mezinárodní policejní spolupráce Policejního prezidia České republiky.

(2) Krajské daktyloskopické sbírky slouží k uchování daktyloskopických otisků osob daktyloskopovaných u útvarů policie v rámci kraje.

(3) V daktyloskopických sbírkách jsou vedeny otisky prstů, dlaní a jiné osobní údaje všech daktyloskopovaných osob od věku trestní odpovědnosti¹⁾.

(4) V souladu se zvláštními právními předpisy²⁾ jsou do daktyloskopické sbírky zařazovány otisky prstů, dlaní a jiné osobní údaje účastníků řízení o udělení azylu, azylantů a cizinců.

¹⁾ § 13 odst. 6 a 42e zákona č. 283/1991 Sb.
§ 158 odst. 3 písm. f) zákona č. 141/1961 Sb.
§ 12 odst. 4 zákona č. 124/1992 Sb., o Vojenské policii.
§ 11 odst. 1 zákona č. 555/1992 Sb., o Vězeňské službě a justiční strážní České republiky.

Závazný pokyn policejního prezidenta č. 30/2005, kterým se upravuje provozování systémů AFIS 2000, C-AFIS a některé podmínky provozování daktyloskopických sbírek.

²⁾ § 47 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů.

§ 163 písm. f), § 164 odst. 1 písm. s), odst. 2 písm. d) a odst. 3, § 167 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých

(5) Do daktyloskopické sbírky se zařazují otisky prstů, dlaní a jiné osobní údaje dalších osob v souladu se zvláštním právním předpisem³⁾.

(6) O daktyloskopování osob podle odstavců 3 až 5 rozhodne policejní orgán, který trestní věc objasňuje. Daktyloskopování osoby provádí místně příslušné kriminalistickotechnické pracoviště, příslušná pracoviště služby cizinecké a pohraniční policie, Ústřední celní správy a Vězeňské služby České republiky ve věznicích, kde je vykonávána vazba nebo výkon trestu odnětí svobody.

(7) Pro účely daktyloskopických sbírek se osoby daktyloskopují na tiskopis (příloha č. 6), a to vždy ve dvou stejně kvalitních vyhotoveních (jedna karta je určena pro krajskou daktyloskopickou sbírku a druhá pro Ústřední daktyloskopickou sbírku). Vyhotovené daktyloskopické karty se do obou daktyloskopických sbírek odešlou neprodleně. Pokud se jedná o daktyloskopování účastníků řízení o udělení azylu, azylantů a cizinců²³⁾, je vyhotovena daktyloskopická karta pouze v jednom provedení a odešle se neprodleně do Ústřední daktyloskopické sbírky.

Čl. 177

Vyřazování daktyloskopických karet

(1) Z daktyloskopických sbírek jsou vyřazovány karty daktyloskopovaných osob v souladu se zvláštním právním předpisem a interním aktem řízení⁴⁾.

(2) O vyřazení karty s otisky z krajské daktyloskopické sbírky se, s uvedením důvodů, uvědomí pracoviště Ústřední daktyloskopické sbírky a naopak.

Hlava XV

Kriminalistická biologická expertiza

Čl. 252

Vymezení expertizy

Kriminalistickou biologickou expertizou se pro potřeby objasňování trestní věci zkoumá materiál a určuje se, zda jde o materiál biologický; u biologického materiálu se určuje jeho druh, původ, vlastnosti nebo účinky. K tomu využívá a rozvíjí poznatky genetiky, imunologie, histologie, fyziologie, biochemie, mikrobiologie, botaniky, zoologie a ekologie.

zákonů, ve znění zákona 140/2001 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Čl. 4 odst. 1 písm. c) a odst. 3 závazného pokynu policejního prezidenta č. 111/2000, kterým se upravuje postup příslušníků Policie České republiky v souvislosti se zajištěním cizince dle ustanovení § 15 zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

Čl. 1 odst. 3 písm. e) závazného pokynu policejního prezidenta č. 34/2006, kterým se upravuje umístování cizinců do zařízení pro zajištění cizinců.

³⁾ Hlava IV a V zákona č. 283/1991Sb.

⁴⁾ § 42i zákona č. 283/1991 Sb.

Závazný pokyn policejního prezidenta č. 30/2005.

Čl. 253
Objekty zkoumání

Kriminalistickou biologickou expertizou se zkoumají

- a) biologické materiály lidského původu, zejména krev, měkké tkáně (např. svalovina, tkáně orgánů, tuková tkáň) a tvrdé tkáně (např. kosti, zuby, chrupavka, nehty), trichologický materiál (vlasy, chlupy), sperma, sliny, pot a další tělní sekrety a exkrekty,
- b) biologické materiály zvířecího původu, zejména krev, měkké a tvrdé tkáně a trichologický materiál (srst),
- c) biologické materiály rostlinného a živočišného původu, celé organismy i jejich části, vývojová stádia, plody, ale i řada zemědělských, potravinářských a průmyslových produktů z rostlin a živočichů; speciálně biologické zkoumání zahrnuje i tzv. biotické mikročástice (např. pyl, spory hub, řasy, rozsivky, minerální buněčné inkluze, mikroskopické části těl hmyzu a peří).

Čl. 263
**Zajištění srovnávacích materiálů spermatu, slin, potu
a dalších tělních sekretů lidského původu**

(1) Jako srovnávací materiál k vyhodnocení všech typů lidských tělních sekretů se použije srovnávací vzorek slin osoby. Odebere se nasliněním cigaretového papírku (nevhodné pro zkoumání DNA). Odběr srovnávacího vzorku slin lze provést i formou výtěru z ústní dutiny (bukální výtěr) pro tento účel určeným komerčně vyráběným sterilním tamponem v transparentním plastovém obalu. Prověřovaná osoba poskytující srovnávací vzorek z ústní dutiny by neměla jíst ani pít nejméně 20 minut před provedením odběru (možnost znečištění odebraného srovnávacího materiálu nežádoucí příměsí). Před odběrem se zkontroluje neporušenost přelepky uzávěru plastového obalu a ten se poté otevře krouživým pohybem v místě naznačené perforace (u nápisu STERILE). Po vyjmutí tamponu (držet za uzávěr) a po volném zasunutí do otevřených úst se provede během 5 až 10 vteřin krouživým pohybem stěr povrchu bukální partie úst - sliznice na levé i pravé straně tváří (obdobu lehké krátké masáže). Bezprostředně po odběru se tampon uloží tak, aby došlo k jeho vyschnutí (např. odstřížením konce plastového obalu nebo vložením do speciální papírové transportní krabice). Celý postup se opakuje i tamponem v druhém obalu.

(2) Během uvedených úkonů nesmí nikdy dojít ke kontaktu tamponu s jiným povrchem (např. ruce osob, oděvní součástky, položení tamponu na desku stolu, bříty nůžek při odstřihování přední části plastového obalu) než jsou ústa prověřované osoby a vnitřek schránky na tampon. V opačném případě se tampon i s plastovým obalem odstraní (bez ohledu na to, zda již byl použit či nikoli) a provede opakovaný odběr.

Hlava XVI Kriminalistická genetická expertiza

Čl. 268 Vymezení expertizy

(1) Kriminalistickou genetickou expertizou se pro potřeby objasňování trestní věci zkoumá v makro i mikromnožství lidský biologický materiál obsahující DNA. K tomu se využívají a rozvíjejí poznatky biochemie, molekulární biologie, populační genetiky a řady dalších příbuzných biologických disciplín. Součástí molekulárně-genetického zkoumání je i ukládání získaných DNA profilů do Národní databáze DNA, vyhledání a porovnání shodných DNA profilů osob a stop z míst činů.

(2) Ve zvláštních případech se pro účely uvedené v odstavci 1 provádí analýza mitochondriální DNA (mtDNA), jejíž výsledky ale nejsou ukládány v Národní databázi DNA.

Čl. 269 Objekty zkoumání

Kriminalistická genetická expertiza umožňuje stanovit závěry, že

- a) zkoumaný objekt je biologický materiál lidského původu s určitou konfigurací genetických znaků v rámci jednotlivých délkových nebo sekvenčních polymorfismů vybraných chromozomálních oblastí lidské DNA,
- b) zkoumaný objekt je přítomen na určitém předmětu nebo místě,
- c) zkoumané objekty jsou z hlediska zjištěné konfigurace genetických znaků v rámci jednotlivých délkových nebo sekvenčních polymorfismů vybraných chromozomálních oblastí lidské DNA shodné nebo rozdílné.

Zajišťování objektů zkoumání

Čl. 270

Při zajišťování biologického materiálu lidského původu pro kriminalistickou genetickou expertizu se postupuje podle hlavy XV.

Čl. 274 Zajišťování srovnávacích materiálů

(1) Jako srovnávací materiál se ke genetickému zkoumání používají výtěry z ústní sliznice (bukální výtěry) nebo vzorek tekuté krve (čl. 259).

(2) Pro zabezpečení všech hygienických, bezpečnostních a metodických požadavků při odběru srovnávacího vzorku ústního výtěru jsou k dispozici standardní soupravy.

ČÁST ČTVRTÁ ZVLÁŠTNÍ KRIMINALISTICKOTECHNICKÉ ÚKONY

Hlava I Určování totožnosti osob

Čl. 331

Obecná pravidla postupu při popisování osoby

(1) Popis osoby se provádí pokud možno za denního světla. Popisovaná osoba by měla vždy stát, aby popisující policejní orgán nebo kriminalistický technik dobře viděl popisované části těla a mohl přesně vystihnout jejich tvar, barvu a velikost.

(2) Popisování se provádí tak, aby byla co možná nejméně narušena důstojnost popisované osoby. Je-li třeba zjistit například zvláštní znamení na skryté části těla popisované osoby, provede toto zjištění osoba stejného pohlaví.

(3) Popisování se provádí do elektronického formuláře v informačním systému FODAGEN.

Čl. 332

Kriminalistické fotografování osob

(1) Kriminalistické fotografie osob se pořizují pro účely kriminalistických evidencí, zejména za účelem zjištění totožnosti. Fotografií se dokumentují morfologicko-anatomické znaky osoby i v případech přirozených nebo úmyslných změn podoby.

(2) Fotografování pachatele trestného činu se provede v případech stanovených zvláštními právními předpisy²²⁾.

(3) Fotografování osoby se provádí na základě dožádání policejního orgánu, který trestní věc objasňuje, zpravidla u místně příslušného kriminalistickotechnického nebo znaleckého pracoviště policie. Nedílnou součástí dožádání je uvedení druhu požadované fotografie, jejich počet a stanovení termínu zhotovení.

(4) – (9) viz odůvodnění rozhodnutí.

Tento závazný pokyn nabývá účinnosti 1. ledna 2002.

Č.j. 86-3/2000-KÚP-K

Policejní prezident
v zastoupení
náměstek policejního prezidenta
plk. JUDr. Václav JAKUBÍK v. r.